

Quatre quartets

Per en J. J. Bonet, in memoriam

Ens veiem ara, envoltats per la boira del temps esquiú,
a les dues bandes del mirall esborrat de la memòria,
en el desconsol dels records de tantes coses amagades
sota les fulles daurades de la tardor, en el jardí del mont.

Arrodonit el pensament per corrent de riu infranquejable,
esmussat el dolor pel tall de les branques de l'heura dels dies...
Què ens queda doncs? Només saber que férem el que férem,
Amb ferm propòsit i esperit recte, amb la puresa dels escollits.

Ho férem amb la voluntat dels purs de cor: no pensant pas
en nosaltres, ans amb els altres, sense exclusions. No esperant
pas cap premi o honor. I rebérem una fina pluja de rebuig, però,
un lent remolí d'enveja, l'inexplicable rancúnia dels orats.

Però ho sé, amic!, germà!, que emprenguérem altres camins
poc fressats. No ens calgueren noves sabates. Descobrirem sempre,
allà on anàrem, encara que semblava un final, quan hi arribàvem,
que el camí començava de nou a pujar: així ens recordarem, també.

Sens fi.